

26.08x30.76	31	עמוד 18	זמן השרון - הרצליה רמת השרון	14/01/2011	25715675-8
409666					

זמן השקדנות

זיו גולדפישר * עמ' 18

יעל, די!

הרשלנות של עיריית הרצליה זועקת לשמים: רק בחודשיים האחרונים היא חויבה ב־350 אלף שקל בשל התנהלות קלוקלת * גם השבוע בית המשפט החטיף לה, אבל גרמן מסרבת להתרגש

ספורט
האצנית יערה זנגי מספרת איך ניצחה את האנורקסיה

מדור חדש
הביורוקרטיה מעצבנת אתכם? גם אותנו

19.65x28.02	32	18	עמוד	רמת השרון	הרצליה	זמן השרון -	14/01/2011	25715682-6
409666								

הכיכר המרכזית

זיו גולדפישר

הבדיחה על חשבוננו

עיריית הרצליה ממשיכה בהתנהלות הרשלנית שלה, ובתי המשפט ממשיכים להטיל עליה הוצאות משפט כבדות * השבוע היא חויבה לשלם 40 אלף שקל לבית אבות, שממנו גבתה ארנונה מופרזת * סכום זה מצטרף למאות אלפי שקלים שבהם חויבה העירייה רק בחודשיים האחרונים * ומי ישלם? כמובן, משלם המסים

אות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך 40 אלף שקל. עיריית הרצליה היא "לקוחה" קבועה של השופטת אגמון-גונן. רק לפני שלושה שבועות היא הטילה עליה הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסכום דומה. ההחלטה התקבלה בפסק דין שבו עתרו בעלי מסעדת ביסטרו 56 בקניון ארנה נגד העירייה. המסעדה עתרה נגד הוועדה המקומית (הורוע של העירייה בנושאי תכנון ובנייה), אשר סירבה להעניק לה היתר להתקן נת פרגוד מיוחד לקראת החורף (סג"ר חורף). הוועדה המקומית טענה כי במגרש שעליו נבנה הקניון נוצלו כל זכויות הבנייה, ולכן אי אפשר להוציא היתר לסגירת החורף. השופטת אגמון-גונן קבעה כי ההחלטה הייתה בלתי סבירה ומתחה ביקורת על הוועדה. "החלטת הוועדה אינה רצויה מבחינה ציבורית, חברתית וכלכלית, וגם פוגעת בעסקים באופן שאינו מידתי", כתבה. בפסק הדין המדובר נפרדה העירייה מ־40 אלף שקל. ומי שילם אותם? כמובן, משלם המסים.

המשותפים לכלל הדיירים. כאן מתחילה ההסתבכות. בעת־רה שהגישה הנהלת בית האבות נגד העירייה בעקבות הסיווג שנקבע, היא טענה באמצעות עו"ד ירון דיין, כי על פי התקנות ופסיקת בית המשפט העליון, יש לחייב את בית האבות על פי ארנונה למגורים, ולחשב את התעריף בהתאם לשטח נטו של בית האבות. קרי על פי שטח הדירות למגורים ללא השטחים המשותפים. בלי להיכנס למשמעות של כל סיווג, יש לציין שמכיוון שחדרי המגורים של הדיירים קטנים, הרי שהארנונה למגורים שאמורה לחול עליהם היא נמוכה ביותר (30.30 שקל למ"ר). נוסף על כך, השטחים המשותפים לכלל הדיירים (כגון חדרי מדרגות) לא מחושבים לצורך הארנונה – דבר המפחית את גובה הארנונה. שופטת בית המשפט לעניינים מנהליים בתל-אביב, מיכל אגמון-גונן, קיבלה את טענות בית האבות וקבעה כי תשלום הארנונה ייקבע בהתאם לארנונה למגורים. בנוסף לכך, היא הטילה על העירייה הוצ

בית רציני. התוצאה של ההתנהלות החובבנית של העירייה היא תשלום מים כבדים היוצאים מקופת משלם המסים.

הזקנים יכולים לחייך

את סדרת פסקי הדין האחרונים יש להתחיל דווקא באחרון שבהם, שהוא מעט מורכב. ההקדמה הנאה היא חיונית לשם הבנת הדברים. "בית הורים דבורה" הוא בית אבות הפועל ברחוב חזקיהו 16 ובו מתגוררים 46 דיירים. לכל דייר או זוג דיירים יש חדר משלהם. במשך שנים סווג המבנה כבית חולים סיעודי לצורך קביעת גובה הארנונה הנגבית ממנו (על פי צו הארנונה, בתי חולים סיעודיים מחויבים ב־54.66 שקל למ"ר). הנהלת המוסד פנתה לעירייה וביקשה לשנות את הסיווג. העירייה קיבלה את הבקשה, ושינתה את סיווגו של המקום לבית אבות, שהארנונה לגביו היא 55.96 שקל למ"ר. גובה הארנונה נקבע על פי השטח ברוטו של המקום, הן על פי חדרי המגורים והן על פי השטחים

אם היה לכם 350 אלף שקל, מה הייתם עושים איתם? יש מי שהיה קונה דירה, אחר היה תורם לעניים ואדם שלישי היה יוצא לטיול חובק עולם. בעיריית הרצליה החליטו לשרוף את הסכום הזה בתשלום לתושבים שנוהלו נגדם הליכי סרק בבתי המשפט. בחודשיים האחרונים חטפה העירייה שוב ושוב מנחת זרועו של בית המשפט. השבוע היא שוב הייתה בצד המפסיד. העירייה חויבה לשלם 40 אלף שקל הוצאות משפט לבית האבות "בית הורים דבורה" הפועל בעיר, לאחר שגבתה ממנו ארנונה בסיווג שגוי.

הדברים הקשים שהוטחו בעירייה בפסקי הדין האחרונים מצטרפים לביקורת הנוקבת שמתח עליה בעבר בית המשפט העליון. התנהלות לא הוגנת כלפי התושבים, חוסר תום לב ומחדלים הם רק מקצת המונחים שהדביקו השופטים לעירייה. למרות זאת, ראש העירייה, יעל גרמן, טרם הפנימה את הביקורת. אחרת קשה להסביר מדוע עדיין אינה עושה בריק

עיריית הרצליה היא "לקוחה" קבועה של השופטת אגמון-גונן. רק לפני שלושה שבועות היא הטילה עליה הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסכום של 40 אלף שקל. ההחלטה התקבלה בפסק דין שבו עתרו נגד העירייה בעלי מסעדת ביסטרו 56 הפועלת בקניון ארנה

19.65x28.34	33	18	עמוד	זמן השרון - הרצליה רמת השרון	14/01/2011	25715685-9
409666						

צילום: חן גילי

גרמן על רקע בניין העירייה. "כל פעולות הגבייה שהתבצעו הן פעולות רשלניות"

את התביעה.

השופט עודד מודריק קבע בהחלטתו כי לא נמצא פגם בהחלטת ועדת הערר המצדיקה את התעריף בותו של בית המשפט, וקבע כי העירייה תשלם לדיירים שנגרם ניהלה את ההליך 200 אלף שקל הוצאות משפט. חישוב מהיר מעלה כי בתוך חודשיים בלבד חויבה העירייה בהוצאות משפט בסכום של 350 אלף שקל (!), לאחר שנקבע כי התנהלותה בסוגיות שונות הייתה רשלנית. כבר לפני חמישה חודשים, בכתבה שפורסמה ב"זמן השרון", ציינו את הביקורת הנוקבת של שופטי בית המשפט העליון כלפי העירייה בגין התנהלות לקויה ופגיעה בתושבים. "מן הראוי כי להבא תשית העירייה את תשומת לבך לחובותיה לנהוג בהגינות כלפי הפרט הבא עמה במגע", קבע השופט סלים ג'ובראן. אין לטעות. משמעותן של מילים עדינות כאשר הן נשמעות מפיו של שופט עליון היא נזיפה חמורה. בעיקר כאשר לאמירה זו מצטרפת ביקורת מצד השופטים אליקים רובינשטיין, אליעזר ריבלין ואהרן ברק. כולם קבעו בפסקי דין לאורך השנים כי העירייה התנהלה באופן רשלני במגע עם הציבור.

ליור ועדת הביקורת העירונית, ירון עולמי, נמאס מההתנהלות הזאת. "זה עוד פסק דין, אחד מגני רבים, שבו התעקשות העירייה מביאה למפלה בבית המשפט, להפסד מביך נוסף, וכרגיל להוצאות כבדות של עשרות אלפי שקלים", הוא אומר השבוע. "מי שמשלם את ההוצאות האלה הם בעצם אנחנו, ומדובר כבר בהוצאות כבדות ומדאיגות. העירייה צריכה ללמוד מפסקי הדין האחרונים שבהם הפסידה כדי שזה לא יהפוך למגפה. בכלל, העירייה חייבת ללמוד להתפשר ולגשר, ולא רק להוביל את תושבי הרצליה אל בין כותלי בתי המשפט".

מעיריית הרצליה נמסר: "במקרה של בית האבות 'בית הורים', לא מדובר על גביית יתר אלא בדיון על סיווג הנכס. העירייה הגישה בקשה לערעור על פסק הדין".

עוד נמסר מהעירייה כי לצד סדרת פסקי הדין האחרונים שבהם חויבה במאות אלפי שקלים, יש גם שורה ארוכה של פסקי דין שבהם ידה הייתה על העליונה. "חודשיים אינם מרגם מייצג לשנים של הצלחה בבית המשפט למען האינטרס הציבורי", נמסר.

רייה לשלם לא פחות מ־200 אלף שקל לתושבי העיר. הוועדה המקומית אישרה תוכנית בנייה למערב העיר, הכוללת בניית בניינים בני שלוש קומות. תושבי הרחובות וינגייט וניל"י, שבהם יש בעיקר בנייה צמודת קרקע, הגיחו לוועדה המקומית תביעה לפיצוי בגין ירידת ערך דירותיהם. הוועדה המקומית דחתה את התביעה, והתורשים פנו לוועדת הערר המחוזית. זו קיבלה את התביעה, וקבעה, לאחר הערכת שמאי, כי התושבים זכאים לפיצוי. העירייה, שסברה כי הערכת השמאי מופרזת, עתרה לבית המשפט לעניינים מנהליים בתל-אביב נגד הדיירים שהגישו נגדה

מקומית המפעילה את כוחותיה על פי דין חייבת לנהוג במיומנות ובשקידה סבירה כדי למנוע פגיעה באזרח ונוק". במקרה דנן נאלצה העירייה להיפרד מ־70 אלף שקל - 50 אלף שקל בגין הנוק שנגרם לתובע מהליכי הגבייה הרשלניים, ו־20 אלף שקל הוצאות משפט. גם במקרה זה, אין מנוס מלציין, יצא הכסף מכיסם של משלמי הארנונה.

לא מתייחסים לבג"ץ

את המכה הכואבת ביותר ספגה עיריית הרצליה בחודש נובמבר. בפסק דין שעסק בערר שהגישו הוועדה המקומית נגד החלטת ועדת הערר המחוזית, נדרשה העירייה

דוח חנייה שקיבל בשנת 1997. בתביעה שהגיש כרם, הוא טען כי העירייה התרשלה בהליך הגבייה ועיקלה את חשבון הבנק שלו ורכוש מביתו, זאת אף שחלה התיישנות על העבירה שבגינה קיבל את הדוח. במהלך הדיון התברר כי העירייה לא הייתה מעורכנת בכתובתו של כרם ושולחה בשנת 2001 מכתבי התראה לכית הוריו בתל-אביב, אף על פי שבאותה עת הוא כלל לא התגורר שם. השופט דן מוד קבע כי העירייה התרשלה בהליכי הגבייה ולמרות העובדה שדוח החנייה התיישן, היא המשיכה לפעול נגד כרם. "כל פעולות הגבייה שהתבצעו הן פעולות רשלניות", כתב השופט. "רשות